

DELK

Underveis

Barnas ambassadør

UNDERVEIS HAR TATT
EN PRAT MED LILLIAN
HÅKONSETH

**Hva har
du å takke
for i høst?**

Portrettet

**Vigdis og Vidar
Klepsvik tjener
menigheten
på Sotra**

Innhold

6 Lillians engasjement for barna

20 Portrettet: Vigdis og Vidar Klepsvik

26 Stemning

- 3** Leder
- 4** Redaksjonelt
- 5** Andakt
- 9** Min sang
- 10** Tilsynsmannens perspektiv
- 12** Nytt fra menighetene
- 14** Kunst og bibeltekster
- 18** Gudstjenestelisten
- 23** Diakonispalten
- 24** Misjonssiden
- 26** Skolesidene
- 28** Aktivitetssidene
- 30** Les for barna
- 32** DELK Ung
- 34** Slekters gang / Kort fra styret
- 35** Adresseliste
- 36** Underveis-gave / Sankthansstevnet 2026

Foto: Egil Helland

Hva skal vi gjøre med KI?

Erling Rantrud / redaktør i Underveis

KI – Kunstig Intelligens. AI - Artificial Intelligence. Hva i alle dager skal vi tenke om dette? KI har skyllet over oss som en flodbølge og blir brukt til alt som skjer rundt deg i den digitale verden.

Barn og unge kommer til å vokse opp uten å vite om noe annet enn kraftige maskiner som kalkulerer og produserer for dem raskere enn de klarer å bestemme seg for hvilken energidrikk de skal kjøpe.

Jeg har ingen frykt for at maskiner skal utvikle bevissthet og bli selvstendige individer. Vitenskapen kan ikke engang definere hva bevissthet er for noe. Hvis mennesket ikke vet hva bevissthet er, og langt mindre hvordan det oppstår, kan man heller ikke lære det bort til en maskin. Men jeg frykter at mennesker kommer til å bruke KI med onde hensikter. Det er godt i gang allerede. Og KI sine fordummende sideeffekter er nesten like ille.

Det er en skummel snarvei å la KI lage tekster, musikk og kunst for oss. Når det menneskelige elementet fjernes fra kreative prosesser, svekkes sakte men sikkert medmenneskelighet i kulturen. For budskapet i tekst, musikk og bilder er ment fra mennesker til mennesker. Hva sitter vi igjen med når vi tar bort mennesket fra den ene siden? I alle fall ikke medmenneskelighet.

En ting er å få hjelp av KI til å skrive et dokument som tar hensyn til alle gjeldende paragrafer. Eller hjelp til å lage et bilde som skal illustrere noe du ønsker å få frem, slik som forsidebildet vårt denne gangen. En annen ting er når KI skriver skoleoppgaven du selv skulle lært noe av. Eller prekenen presten skulle bedt og reflektert over selv. Da lurar vi både oss selv og andre. Nysgjerrighet og oppdagerglede i skaperprosessen blir borte, og vi oppfører oss mindre bevisst. Mindre intelligent. KI er kjappere enn oss, men ikke mer intelligent, men vi kan være dumme nok til å legge oss under dens nivå.

Det farligste er kanskje hvordan KI kommer til å bli brukt til å produsere falske nyheter og fakta. Både vi, våre barn og barnebarn kommer til å leve i en verden hvor det blir betydelig vanskeligere å skille fakta fra fiksjon. Vi må rett og slett lære oss å avsløre løgn på en helt ny måte.

Det har til alle tider vært viktig å søke sannhet. Og løgn er menneskets største fiende siden tidenes morgen. Sånn sett representer ikke KI noe nytt. Så la oss takke Gud for at han har gitt oss bevissthet og menneskelig intelligens vi kan bruke, og be om Herrens visdom til å skille mellom klokt og dumt, sant og usant.

srapport fra Skauen kristelige skole

DELK

***I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!***

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

42. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Rantrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.rantrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Redaksjonsmedlemmer i dette bladet

Reidar Hvalvik

Torunn Hvale Melbø

Erling Rantrud

Trykkeri

Aksell

Forsidefoto

Adobe Stock

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Takke-høst?

Takk for at du har åpnet opp bladet og satt deg ned for å lese. Det er høst. Og mens andre blad enn dette faller ned fra trærne, er det mange kirker rundt om i landet som har markert en eller annen form for høsttakkefest. I gammel jødisk kultur hadde de nyttår to ganger i året. En gang når alt starter på nytt om våren, og en gang når vi høster inn gode gaver om høsten, og vi i bunn og grunn starter på nytt da også. Dette gjør høsten til en naturlig tid å markere takknemlighet.

Så Takk!

Takk for gavene dere bidrar med til Underveis. Det hjelper oss til å kunne fortsette å produsere bladet. Takk til deg som bruker Vipps og har valgt det som en kjapp og spontan løsning. Takk til deg som bruker giro og har planlagt for lenge siden at du vil gi en gave. Takk til deg som leser alt med kritisk blick og gir oss tilbakemeldinger. Takk til deg som leser litt nå og da, og lar deg inspirere til å vise en artikkel til en venn.

Takk igjen

Takk til dere som kom på Sankthans-stevnet og gjorde det til en stor fellesskapsfest for store og små. En særlig takk til dere som bidro for at de minste fikk fine dager. Du kan lese mer om hva de små fikk oppleve på side 6. Takk til alle dere som har engasjement for misjon. Du kan lese om hvordan ditt engasjement formes til noe konkret på side 16. Japan-misjonærene våre hadde ikke vært der de er uten dere. Takk til deg som

kommer til kirken og er tilstede. Du er grunnen til at vi kan skrive om sakene på side 12 og 13.

Enda en takk

Takk til deg som har gått foran og bedt for de som kommer etter år etter år. Les side 23 og bli oppmuntret! Takk til deg som løfter et barn opp på fanget og leser fortellinger for dem. Du utrunder dem for livet i den store verden. Din nærhet er mer verdt enn perler.

Flere å takke?

Vi kunne fortsatt å takke mange flere hele høsten og frem til bladene spretter ut av trærne på nytt. Så vi oppsummerer, og retter vår takk til Skaperen som som har gjort alle ting mulig. På barne- og familiesidene kan du lese om hvordan vi kan vise vår takknemlighet til Gud og til hverandre.

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

- ◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.
- ◆ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:
 - De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
 - Den augsburgske konfesjon
 - Luthers lille katekismeDELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.
- ◆ DELK har ca. 3200 medlemmer med menigheter i områdene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Hvordan tro uten å se?

ANDAKT

TEKST / RUBEN LØVLAND, SANDEFJORD

Da jeg bekjente troen min på Jesus, og ble bedt for på konfirmasjonsdagen, kjente jeg Hans nærvær i hjertet. Livet mitt ble forvandlet, og jeg begynte å merke Den hellige ånd virke i meg. Åndens frukter begynte å vokse frem, og troen føltes levende.

Men tro er ikke alltid enkelt. Noen ganger føles bønn nytteløs, Bibelen virker fjern, og det kan kjennes som om Gud har forlatt oss. Hvordan kan vi fortsette å tro på noe vi ikke ser? Når livet går bra, er det lett å glemme hvor avhengige vi er av Gud. Vi kan begynne å tro at vi klarer oss selv, akkurat som fariseerne gjorde. Men Gud ser hjertene våre og ønsker at vi skal stole på Ham, ikke på oss selv. Han er nær dem som er ydmyke og som innser sitt behov for Ham.

Så sier han som er høy og opphøyd, han som troner evig, Den hellige er hans navn: I det høye og hellige bor jeg og hos den som knust og nedbøyd i ånden. Jeg vil gi ånden liv hos dem som er bøyd ned, gi hjertet liv hos dem som er knust (Jes 57,15).

Husk hva Gud allerede har gjort

Vi har mer enn nok grunn til å tro. Gud beviste sin kjærlighet da Han sendte sin eneste sønn for å dø for våre synder. Jesus døde for oss, men Han vant også over døden, slik at vi kan få nytt liv i Ham. Dette viser Guds makt; djevelen har ingen autoritet over Gud. Når vi tviler, kan vi minne oss selv på dette kraftfulle evangeliet.

Vent – Gud jobber i deg over tid

Vi ønsker ofte raske svar fra Gud – en tydelig bekreftelse, skriften på veggen, eller en høy stemme fra himmelen. Men Gud svarer ofte på andre måter. Han virker i oss over tid, og Han gir oss alltid det vi trenger, selv om det ikke skjer på den måten vi forventer. Derfor kan vi stole på Ham, uansett hvordan vi føler oss. Gud er stabil selv når våre følelser svinger.

Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet, fram for Gud. Be og kall på ham med takk. Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus (Fil 4,6–7).

Barnas ambassadør på Sankthansstevnet

Alle som var til stede på årets Sankthansstevne, kunne merke at dette var et sted for både store og små. Bibeltimer og taler til de voksne fra stevnet er tilgjengelige på DELKs nettsider. Men mange voksne går glipp av hva barna får med seg. Derfor har Underveis tatt en prat med Lillian Håkonseth, leder for DELK Barn og familie, for å få et godt innblikk i hvordan et Sankthansstevne ser ut for de minste.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / HØYE LØVLAND

Lillian har hatt jobben i ett år, og dermed kommet seg gjennom et års-hjul. Hun sier at hun trives, og at det er en stor glede og en velsignelse å få lov til å jobbe for barn og familier på denne måten.

Hva er Sankthansormen?

De siste årene har Sankthansormen vokst seg større (og lengre?) på det årlige Sankthansstevnet vårt. Går det an å si noe kort om hva det er for noe?

Lillian forteller.

– Sankthansormen barnefestival er barneopplegget på Sankthansstevnet. Programmet er spesielt rettet mot barn fra fire år og opp til og med 7. klasse, men yngre barn er også hjertelig velkommen sammen med en voksen. Barna samles om det samme overordnede temaet som de voksne, med innhold tilpasset deres alder. Det er sang, bibelformidling og godt fellesskap – og det settes av rikelig med tid til lek og ulike aktiviteter.

Det var en herlig gjeng i år! Antallet barn varierte gjennom helgen, men vi hadde stort sett mellom 40 og 55 barn til stede. Det gjør virkelig inntrykk å se 55 barn fra forskjellige menigheter lovprise Gud sammen på søndagsskole.

Kjærlighetens vei

– I år var temaet for stevnet «Kjærlighetens vei». Hvordan ble det uttrykt for barna?

– Bibelferset vi brukte hele helgen, var fra 1. Johannes 4,19: «Vi elsker fordi han elsket oss først.»

Lørdagen hadde vi fokus på hva Gud, i sin store kjærlighet, har gjort for oss – han elsket oss først. Søndagen handlet om hvordan vi kan vise Guds kjærlighet videre til andre. Da fikk barna høre fra Øyvind og Solveig Barlaup, som har reist til Japan for å fortelle og vise Guds kjærlighet der.

Hele helgen brukte vi også en liten huskeregel i form av et rim:

«Først kom Guds kjærlighet – helt gratis til meg. Derfor skal jeg vise andre kjærlighetens vei.»

” Det gjør virkelig inntrykk å se femtifem barn fra forskjellige menigheter lovprise Gud sammen på søndagsskole.

God formidling for barna

– De fleste leserne av *Underveis* er voksne. Vi gjør ofte voksenting når vi er på sommerstevne, som å gå på bibeltime, drikke kaffe og prate med andre voksne. Hva ville vi hørt i sommer hvis vi gikk på barnemøtet i stedet?

– Barnemøtet, akkurat som voksenbibeltime, inneholder både sang og undervisning fra Bibelen med helgens tema i sentrum. Men på barnemøtene bruker vi gjerne enda flere virkemidler, slik at barna får lære og ta inn budskapet med alle sansene. Det kan

være drama, bilder, bevegelser, gjenstander, leker med et budskap – og mye mer. Vi har også god tid til fellesskap og prat – men i stedet for kaffe rundt et samtalebord, blir det kanskje en kjærlighet på pinne og aktiv lek med både gamle og nye venner!

Det er stort å få være en del av dette – og jeg gleder meg allerede til neste år!

Stevne for store og små

– Barn, ungdom og voksne er heldigvis ikke bare hver for seg på stevnet vårt. Gjennom både DELKs sommerleker, familie- og misjonsmøtet og Storfamilie-samlingen fikk både unge og gamle være sammen. Har du tro på at vi klarer å samle generasjonene til felles møtepunkter i fremtiden, eller er det lettest å spisse opplegg til ulike aldre?

– Jeg er veldig opptatt av at vi fortsetter å samle generasjonene til felles møtepunkter gjennom hele helgen, og hele året også! Sankthansstevnet er noe vi gjør sammen – som én stor familie. Det er selvsagt rom for aldersspesifikke samlinger, der barna, ungdommene og de voksne får sitt, men det er også viktig å skape møteplasser på tvers. Jeg syntes det nye tiltaket

med DELKs sommerleker var et veldig fint eksempel på dette. Der fikk både små og store bidra og leke sammen – en ekte fellesskapsbygger på tvers av generasjonene.

Aktiv sommer for Lillian

– Hva sitter du igjen med som leder for DELK Barn og familie etter en sommer med Sankthansstevne og barneleir på Solåsen?

– Masse avspasering! Hehe – neida (eller jo da). Det jeg virkelig sitter igjen med, er stor takknemlighet – både for alle de fine menneskene, store og små, som jeg har fått dele fellesskap med, og til Gud, som har velsignet arrangementene så rikelig. Det er stort å få være en del av dette – og jeg gleder meg allerede til neste år!

Framtidstro

– Det er jeg sikker på at mange barn gjør også. Hva kan vi forvente av Sankthansorm og leir i 2026? (Og 2036?)

– I 2026 håper jeg vi fortsetter å bygge videre på det gode vi allerede har. Jeg ønsker at både Sankthansormen og barneleiren på Solåsen skal være steder hvor barn møter Guds kjærlighet, opplever ekte fellesskap og får vokse i troen. Kanskje finner vi nye måter å jobbe på – men det viktigste vil alltid være relasjoner og Guds ord i sentrum. Og i 2036? Da håper jeg noen av barna som var med i år, selv er blitt ledere og står trygt i troen – klare til å gi videre det de selv fikk oppleve.

TEKST / KENNETH KIPLESUND

Siste sang til mor

Min kjære mor, nå får du det siste brev fra meg.
I cellen min i fengselet jeg skriver til deg.
Jeg er jo dømt til døden, som du vet, O kjære mor,
kun fire timer har jeg igjen på denne jord.

Sørg ikke kjære mor, for gleden blir så stor,
når vi i Paradis skal møtes.
Guds sønn har stridd min strid
med blodet kjøpt meg fri,
og jeg er toet ren for Gud deri.

Tenk at jeg fant det største
som et menneske kan få eie;
Gud i kjærlighet, og snart ham møte få.
Han kjøpt meg fri på korset har, O for en nåde stor.
Han elsker også deg, O kjære mor.

Hils hjem til mine slektninger,
til venner fjern og nær,
og si jeg dør i troen, og Guds barn jeg er.
Mitt siste store ønske er at alle må
den samme frelse snarest oppleve få.

Hvis noen spør hvor de nå skal finne meg igjen,
så si dem at de kommer etter må til Paradis.
Den vei som fører dit er lagt av Jesu ned,
hans død, O kjære venner, kom og der meg møt.

Nå står min tanke stille,
jeg kan ei skrive mer.
Men hjertet banker varmt
for Jesus, og for alle her.
Vi møtes snart, min kjære mor,
for livet er så kort,
Og da skal alle tårer tørkes bort!

25. februar 1942 ble 18 år gamle Kåre Anton Iversen Hafstad henrettet på Håøya i Oslofjorden. I en sang til sin mor tar han frem hvor stort det er å ha fått frelsen i Jesus Kristus.

Hafstad ble arrestert av tyskerne etter at han og flere andre hadde prøvd å reise over til England. Dette var noe som innebar dødsstraff under krigsårene.

Fengselsprest og senere biskop Dagfinn Hauge hadde mye kontakt med Hafstad. I boka «Slik dør menn» skriver han om Kåre og flere andre som ble dømt til døden:

Han snakket ofte om mor. Både hun og andre i slekten var levende kristne, sa han. I fengselstiden var alt det han på den måten hadde med hjemmefra, blitt levende for ham. Likevel var det som han ikke riktig kunne finne troens hvile. Da jeg kom igjen til Kåre uken etter, lyste hele gutten av fred. Han pekte på andaktsboken og sa med ettertrykk: «Den har hjulpet meg til klarhet.»

Jeg forklarte ham at det ikke var noe rart om han var redd, og at han bare måtte snakke om det slik som han kjente det. «Jeg er ikke det minste redd. Det er bare så vondt å tenke på det de hjemme må gå igjennom. Med meg får det gå som Gud vil.»

I forkant av henrettelsen får Kåre møte sin mor. Før de skilles understreker Kåre:

«Jeg er frelst mor, husk det. Be de andre, alle jeg kjenner, at de må søke frelsen.» Døren mellom dem lukkes. Men de eier et samfunn som ikke kan hindres av stengte dører.

Å sørge med håp og visshet

«For basunen skal lyde, de døde skal stå opp i uforgjengelighet, og vi skal bli forvandlet.» 1 Kor 15,52

Sorg og glede går hånd i hånd

Dette uttrykket har mange av oss erfart i eget liv. For min del har den mest gledelige hendelsen i år vært at vår sønn og svigerdatter i mai ble foreldre til ei nydelig jente – på min pappas bursdag. Jeg fikk også tidlig på sommeren gleden av å døpe henne. Da pappa hørte at hun ble født på hans bursdag, sa han: «Det var fint! Da blir ikke min dato stående tom i familien, når jeg forlater dere. Det er nok ikke lenge til.»

Pappa fikk rett. Hans død lå ikke så langt frem i tid. Etter syv år som blind, og to år der han lå mye til sengs, ble de kroppslige funksjonene svakere og sluttet å fungere.

Da jeg i midten av august hastet av gårde til mitt fødested i Sverige for å våke ved pappas sykeseng, hadde jeg nettopp vært i en annen begravelse og deltatt på gudstjeneste med minnemarkering i vår egen menighet. Etter fire døgn uten mat og drikke døde pappa. Når du leser dette, har jeg fulgt min far til den siste hvile.

Ja, sorg og glede går hånd i hånd. Likevel har jeg erfart denne sommeren – sammen med mine søsken – at smerte og savn ved en elsket pappas død også kan være en stund fylt med glede.

Dødens realitet – en påminnelse

Døden er noe vi alle må forholde oss til – enten vi sørger over noen vi har mistet, eller vi kjenner på vår egen dødelighet. Det er ikke mye vi vet om fremtiden. Men vi vet at en dag skal vi alle stå fremfor dødens port, hvis vi ikke fortsatt er her når Jesus kommer tilbake.

Under minnemarkeringer i gudstjenesten får vi høre om vår egen dødelighet. Vi blir oppfordret til å ransake oss selv og vår egen utgang av livet med ordene fra Salme 90,12: «Lær oss å telle våre dager så vi kan få visdom i hjertet.»

I møte med døden kan vi kjenne på sorg, frykt og tomhet. Men midt i mørket lyser håpet om oppstandelsen. Dette håpet er ikke basert på ønsketenkning, men på en historisk hendelse: Jesu oppstandelse.

Uro midt i håp

Pappa var en trofast kirkegjenger hele livet. Han bar på oppstandelseshåpet og så med glede fram imot å møte igjen mamma, som døde for 25 år siden. Likevel kunne han gi uttrykk for uro og angst i møte med den ventende døden.

Denne uroen kunne merkes i hans klare stunder også den siste uken. Ved pappas side fikk vi gang på gang formidle løftet i Guds ord om at Jesus allerede har gjort alt. Og at vi ikke kan og ikke trenger legge noe til. Dette gjelder for oss! Pappa ga uttrykk for at han så gjerne ville, men ikke visste om han kunne tro – og han ønsket vår forbønn.

Ja, vi kan av og til bli usikre på vår egen tro, men likevel kjenne at viljen og lengselen er tilstede. Jeg har på ny blitt minnet om Åp 22,17, som jeg også leste for pappa ved sengen: «Den som tørster, skal komme, og den som vil, skal få livets vann som gave.» Pappa kjente sine egne feiltrinn. Han kunne bli usikker på sin egen tro. Men han lengtet etter at hans feiltrinn skulle bli dekket av Jesu blod! Han ville ikke noe annet enn å få livets vann som gave!

” Midt i mørket lyser håpet om oppstandelsen.

Oppstandelsen og det evige liv

Når vi blir usikre på vår egen tro, la da Guds ord minne oss om Ham som ga sitt liv for vår synd og gjennom sitt liv har oppfylt alle Guds krav. Han er det som sier: *«Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø»* (Joh 11,25–26).

Etter Guds løfte kan vi stole på at Hans ord ikke vender tomt tilbake uten å fullføre det Herren sender det

ut for å gjøre (Jes 55,10–11). Paulus skriver også: *«Og jeg er trygg på at han som begynte sin gode gjerning i dere, skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag»* (Fil 1,6). Det er Herren som skaper troen. Det er han som styrker den. Det er også Han som fullfører troens gjerning i oss.

Derfor er jeg trygg på, og har visshet om, at pappas kropp nå hviler mens den venter på oppstandelsens morgen. Midt i sorgen kjenner vi glede og håp: *«For om Jesus døde og*

sto opp, og det tror vi, så skal Gud også ved Jesus føre dem som er sovnet inn, sammen med ham». Disse ordene skal vi få trøste hverandre med, sier apostelen Paulus (1 Tess 4,14 og 18).

I sju år var pappa blind. Nå blir han helbredet – og han kan se! Han kan se mamma – og sin Herre – ansikt til ansikt. Det er glede. Det er lovsang – også i smerte og sorg. Halleluja!

Høsttakkefest på Granly

TEKST / PETER JOHANSEN FOTO / TORE SLETTVIK

Søndag 7. september hadde vi en flott gudstjeneste i Granly kirke. Vi bestemte oss for å markere en høsttakkefest, og oppfordret menigheten til å ta med av markens grøde. Ikke vet vi om det var førstegrøden fra egen hage, eller om noe også var fra butikken – men det bugnet i alle fall! Vi hadde også invitert 3. klassingene til å motta Bibel denne dagen, så da hadde vi bra med mannskap til å bære inn alt det flotte i kirken. 3. klassingene møtte mannssterke, og fikk stolt motta sin Bibel. Når vi attpåtil hadde dåp denne dagen, ble både kirken fylt godt opp – og gudstjenesten fikk et høytidelig preg, med mye takknemlighet!

Les siste
nytt om
menighetene
på delk.no

REKORDMANGE ELEVER PÅ BJERKELY SKOLE

TEKST / MORTEN ASKJER

Dette året har Bjerkely skole gleden av å ta imot hele 70 elever – mer enn skolen noen gang har hatt før. Både i år og i fjor har det vært en særlig økning i antall elever fra Horten, mange av dem med foreldre fra andre land enn Norge. Denne veksten gir et enda større kulturelt mangfold enn tidligere ved skolen.

– Vi er glade for at stadig flere velger Bjerkely skole, og ønsker alle hjertelig velkommen, sier rektor Beate Fjelde Døvik.

Skolen har, i likhet med de andre DELK-skolene, en nær tilknytning til menigheten som er skoleeier. Søndag 17. august var skolen invitert til gudstjeneste, der de bidro og ble løftet frem i bønn av menigheten.

– Vi er veldig takknemlige for skolen vår. Selv om DELK-skolene har endret seg mye gjennom årene, er målsettingen den samme: å gi solid faglig opplæring og et godt skolemiljø. Samtidig er det viktig for oss at elevene får et positivt møte med kristen tro – enten de selv vedkjenner seg den eller ikke, sier menighets- og skoleprest Morten Askjer.

Foto: Bjerkely skole

Foto: Ruben Løvland

Foto: Privat

Ny eldste på Moe

TEKST / ERLING RANTRUD

De siste årene har Moe menighet vært uten eldste, og presten har vært eldsteråd alene. Det har gått fint på mange måter, mest av alt på grunn av et velfungerende menighetsstyre. Men menigheten har det aller best når både eldste, prest og styrepersoner kan fordele ansvar og oppgaver.

Gleden var derfor stor da Kjell Inge Borge takket ja til kallet fra menigheten. Søndag 17. august var det innsettelsgudstjeneste i Moe kirke. En god start på en ny høst. En menighet trenger alle lemmene sine. Store og små får være greiner på Jesus sitt tre med de ulike gaver og evner vi har fått. Apostelen Peter minner oss om dette i sitt første brev: «Tjen hverandre, hver og en med den nådegave han har fått, som gode forvaltere av Guds mangfoldige nåde.»

I sin hilsen til menigheten innimellom kake-moms og kirkekaffe, minnet Kjell Inge oss på hvordan vi skal gjøre dette. Vi skal tjene hverandre, men ikke i egen kraft. Vi skal få gå i den styrken Gud gir oss. Hverken mer eller mindre. Den som taler, skal se til at han taler som Guds ord. Og den som tjener, skal tjene med den styrke Gud gir. Slik skal Gud i ett og alt bli æret, ved Jesus Kristus. Ham tilhører herligheten og makten i all evighet! Amen. (1 Peter 4,10–11).

Menigheten fikk være med i forbønn for Kjell Inge og hans familie. De som er eldste, skal be og arbeide for menigheten og alle medlemmene. Og menigheten skal i sin tur få be for lederne. På den måten tjener hver og en hverandre. Og som tidligere eldste og mangeårige Moe-entusiast Terje Simonsen kunne oppmuntre den nye eldste med: «I dag har du skaffet deg 50 nye forbedere!»

KUNST OG BIBELTEKSTER

TEKST / REIDAR HVALVIK

Jesu oppstandelse

Foto: Wikimedia Commons

Nederlandsk bokmaleri fra ca. 1185: Kvinnene kommer til graven og finner den tom. Nedenfor: sovende soldater.

Jesu oppstandelse er den mest fundamentale hendelsen i kristen tro. Paulus uttrykker det dramatisk: «Men er ikke Kristus reist opp, da er vårt budskap tomt, og deres tro er også tom ... hvis Kristus ikke er stått opp, da er deres tro uten mening, og dere er fremdeles i deres synder» (1 Kor 15,14 og 17). Like etter kan han imidlertid triumfere: «Men nå er jo Kristus stått opp fra de døde».

Dette faktum feirer den kristne kirke ikke bare på påskedag, men gjennom hele kirkeåret: Hver søndag feirer vi Jesu oppstandelse – for det var på denne dagen det fant sted, på den første dag i uken.

Denne begivenheten står også sentralt i kirkekunsten, men den byr på en utfordring: Hva skal man fremstille? Evangeliene har jo ingen tekst som beskriver Jesu oppstandelse. Det var nemlig ikke noen som var vitne til denne hendelsen. Det var flere som så at Jesus døde og at han ble gravlagt. Og etter påskedagen viste den oppstandne Jesus seg for mange av sine disipler, understreker Paulus (1 Kor 15,5–8). Men det var ikke noen som hadde vært vitne til selve oppstandelsen.

Funnet av den tomme graven

Det evangeliene beretter om påskedag, er at noen kvinner kom til Jesu grav og fant at den var tom. Det er noen ulikheter i tekstene når det gjelder hvor mange kvinner det er tale om, men evangeliene er samstemte om hovedsaken: graven var tom. Dessuten viste det seg en eller to engler som proklamerte: «Han er stått opp! Det er dette de eldste fremstillinger av påskedagshendelsen viser: Kvinnene ved den tomme graven – helt i tråd med det evangeliene forteller. Dette forble da også det vanlige og eneste påskedagsmotivet i den vestlige kirke i mange hundre år – slik det kan sees i et nederlandsk bokmaleri fra slutten av 1100-tallet.

Kristi seier over døden

I den østlige delen av den tidlige kirke var det annerledes. Mens man i vest var opptatt av å «dokumentere» de ytre begivenhetene (kvinnene som fant den tomme graven), var man i øst mer opptatt av å tydeliggjøre hva oppstandelsen innebar ut fra et teologisk perspektiv. Hva var oppstandelsen et tegn på? Ut fra Det nye testamente er det tydelig at

Kristus i dødsriket. Mosaikk i San Marco-katedralen, Venezia; fra 1200-tallet.

oppstandelsen innebar at Kristus hadde overvunnet døden – slik Peter sier i sin tale på pinsedag: «Døden var ikke sterk nok til å holde ham fast» (Apg 2,24). Her omtales døden som en makt – slik det ofte gjøres hos Paulus (som blant annet kan tale om dødens «herredømme»; Rom 5,17). Ytre sett så Jesu død på korset ut som et nederlag; Kristus hadde tapt mot ondskaper. Men det var bare tilsynelatende. For det motsatte var tilfellet: På korset viste Kristus seg som «seierherre» over alle makter og åndskrefter, skriver Paulus (Kol 2,15). Og i Johannes' åpenbaring presenterer Kristus seg med disse ordene: «Jeg var død, men se, jeg lever i all evighet, og jeg har nøklene til døden og dødsriket» (Åp 1,18). Ved sin oppstandelse viste Kristus seg som herre over døden og dødsriket; han viste seg som den «sterkere».

Dette antydes allerede i evangeliene beretning om Jesus som driver ut onde ånder. Når han blir anklaget for å drive ut onde ånder «ved hjelp av Beelsebul, herskeren over de onde åndene», også kalt Satan (Matt 12,24), påpeker Jesus det absurde i denne påstanden. Når Jesus driver ut de onde åndene, må det

bety at han er sterkere enn dem og deres oppdragsgiver Satan: «Eller hvordan kan noen gå inn i den sterke hus og røve det han eier, uten at han først har bundet den sterke?» (Matt 12,29).

I Hebreerbrevet kobles døden og djevelen sammen. Forfatteren skriver at Jesus måtte bli lik dem som han skulle frelse; han måtte bli et menneske av kjøtt og blod. Og så fortsetter teksten: «Slik skulle han ved sin død gjøre ende på ham som har dødens makt, det er djevelen» (Hebr 2,14). Dette betyr at Jesus ved sin død og oppstandelse beseiret døden, dødsriket og djevelen. I en påskepreken fra ca. 170 e.Kr. tydeliggjør Meliton, biskop i Sardes, dette poenget – formulert som ord i Jesu munn:

«Jeg – sier Kristus – jeg er den som ødela døden, triumferte over fienden, trådte dødsriket under fot, bandt den sterke ...»

Kristus i dødsriket

Det er blant annet slike tekster som ligger i bakgrunnen for det som kalles det bysantinske oppstandelsesbildet, det vil

si den fremstillingen av oppstandelsen som hadde sitt opphav i Bysants eller Konstantinopel – hovedsetet for kirken i den østlige delen av Romerriket: Det viser Kristus som har steget ned i dødsriket, sprengt dødsrikets porter og trådt djevelen under sine føtter. For å vise sin seier over døden, griper han tak i Adams og Evas hender og fører dem opp av gravene – som en forsmak på oppstandelsen på den ytterste dag. Gammeltestamentlige profeter og konger bivåner det hele, slik vi kan se det blant annet i en mosaikk i den store Markuskirken i Venezia.

Budskapet om Jesu oppstandelse fra de døde kunne altså anskueliggjøres på to helt ulike måter: enten ved å fremstille det historiske faktum at graven var tom, eller ved å illustrere betydningen av dette: at Jesus har seiret over døden og djevelen.

En billedlig fremstilling av oppstandelsesøyeblikket, det vil si der Jesus kommer ut av eller står opp fra en grav, ble først vanlig fra 1200-tallet og har vært ganske dominerende opp til våre dager. Men budskapet som formidles, er det samme: Jesus er stått opp!

Reisebrev fra Japan

Solveig, Øyvind og Iver (5 år) er midt i sitt fjerde år i Japan. De er utsendinger for DELK og NLM.

Noen traff dem kanskje på Sankthansstevnet i sommer. Om du ikke rakk å bli så godt kjent med dem da, kan du bli bedre kjent med dem gjennom et godt gammeldags reisebrev. Vær med å be for dem og deres tjeneste fremdeles.

TEKST OG FOTO / SOLVEIG OG ØYVIND BARLAUP

Det nytter ikke med flotte arrangement i kirken dersom man ikke har et nettverk og kan invitere personlig.

Det er rart å tenke på at vi har bodd i Japan i nesten 3½ år allerede. Mye har skjedd i løpet av den tiden, både gode og vonde opplevelser. I kirken som vi har vært plassert i, har vi fått oppleve alt fra dåp og forlovelsesvelsignelse (en markering før bryllupet) til dødsfall og begravelse. Vi har fått se ungdommene i kirken, de yngste knapt tenåringer da vi kom, vokse i troen og ta valget om å konfirmere seg og vise at de vil følge Jesus videre i livet. Vi har opplevd at medlemmer i kirken har forlatt menigheten, men også at det har kommet nye mennesker inn i fellesskapet.

Vi har fått gode venner som har vært med oss i gleder og i sorg, som har vært til stede og hjulpet oss når vi har følt oss hjelpeløse og langt fra familie og det trygge, kjente i Norge. Noen har vi hatt gleden av å være sammen med fra starten av, og noen familier har vi måttet si farvel til på grunn av flytting. Senest sist uke flyttet en barnefamilie som vi har kjent over en lengre periode. Barna har gått i kristen barnehage med sønnen vår, og moren har kommet jevnlig på Engelsk Cafe i kirken vår. Vi ønsker jo å dele evangeliet med andre her i Japan, og vi har skjønnet at vi må bruke mye tid på å bygge relasjoner i nærområdet vårt. Det nytter ikke med flotte

arrangement i kirken dersom man ikke har et nettverk og kan invitere personlig. For mange japanere har aldri vært i en kirke før, og terskelen for å komme på et kristent arrangement kan være høy om man ikke aner hva eller hvem som venter en.

Livet som misjonær i Japan er ikke helt A4. Ingen uker er like, og man må være ganske fleksibel og åpen for forandringer. Men vi har også noen faste oppgaver i kirken. Vi har hatt en bibelgruppe hjemme hos oss for ungdommene som går i kirken. Til nå har det vært en jente som har vært med, men i løpet av høsten håper vi på å få med en jente til i gruppen. To ganger i måneden har vi Engelsk Cafe i kirken, som er ment som både et diakonalt og evangeliserende arbeid rettet mot ikke-kristne i nabolaget. Vi underviser engelsk på lett nivå og avslutter med en enkel og kort andakt som er oversatt til japansk slik at det blir enklere for de som kommer å forstå. Etter andakten har vi en hyggelig kaffestund med hjemmebakket kake og gode samtaler. Hver søndag deltar vi på ungdomsgudstjeneste, snakker med ungdommene og ber sammen med de. Dette er nok den mest utfordrende arbeidsoppgaven for oss da spontan samtale som innebærer kristne begreper, er svært vanskelig for oss på japansk. Å be fritt på japansk er for eksempel noe

som vi fortsatt sliter med, men det er også noe ungdommene kan kvie seg for. Å stå i litt ukomfortable og ydmykende situasjoner har vi etterhvert blitt vant til ettersom språkkunnskapene er såpass svake fortsatt. Men da er det godt å vite at Gud kan bruke de svake sidene våre til gode ting her i Japan likevel, og at vi kan få tjene Ham i et land der navnet Jesus er ukjent for de fleste.

Møter og gudstjenester i DELK 4.

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten
5.10.2025	17.s. i treenighetstiden	Mark 5,35-43	11.00		11.00	18.00	11.00
12.10.2025	18.s. i treenighetstiden	Mark 1,40-45	11.00	BA n	MA n	HVS n	
19.10.2025	19.s. i treenighetstiden	Luk 9,57-62	HVS		11.00	11.00	ER n
26.10.2025	Bots- og bønnedag	Luk 15,11-32	11.00		MA	PJ n	
2.11.2025	Allehelgensdag	Luk 6,20-23	FAF n		MA	PJ 18.00	11.00
9.11.2025	22.s i treenighetstiden	Luk 10,25-37	MB sn		11.00	PJ sn	HA n
16.11.2025	23.s i treenighetstiden	Matt 24,35-44	11.00		MA n	11.00	
23.11.2025	Domssøndag/Kristi konged.	Joh 9,39-41	11.00	MA n	11.00	11.00	ER n
30.11.2025	1.s.i adventstiden	Matt 21,1-11	HVS n		BA n	PJ	11.00
7.12.2025	2.s.i adventstiden	Joh 14,1-4	PJ n		11.00	11.00	
14.12.2025	3.s.i adventstiden	Matt 11,2-11	11.00		MA n	PJ n	ER n
21.12.2025	4.s.i adventstiden	Luk 1,46-55	11.00			18.00	
24.12.2025	Julaften	Luk 2,1-20	HVS 14.00		OEng 14.00	PJ 15.00	
25.12.2025	1. juledag	Joh 1,1-14	HVS 12.00		OEng n	PJ n	RE n
26.12.2025	2. juledag	Matt 2,16-23					
27.12.2025	3. juledag – Romjuskveld					PJ 18.15	
28.12.2025	Romjuls søndag	Matt 2,13-15	11.00			11.00	17.00

NB! Endringer kan forekomme. Følg med i kalenderen for din menighet på www.delk.no

Initialer og navn

Prester

BA Bertil Andersson
 BJH Boe Johannes Hermansen
 ER Erling Ranrud
 FAF Fred Arve Fahre
 HA Henning Alsaker
 HVS Håkon Valen-Sendstad
 MA Morten Askjer
 MB Mikael Bruun
 PJ Peter Johansen
 TED Tage Emil Djøseland

Vikarprester

AJ Andreas Johansson
 EgRe Egil Reindal
 JRD Jan Roald Dahlstrøm
 JaBy Jan Bygstad
 OE Ottar Endresen
 OEng Olaf Engestøl
 RE Rolf Ekenes
 RA Ragnar Andersen
 SS Stig Syvertsen
 UA Ulf Asp
 AM Arild Minnesjord

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
 Kun klokkeslett = møte
 X = fellesgudstjeneste/fellesmøter
 n – Nattverd
 sn – Skriftemål og nattverd

kvartal 2025

Moe	Telemark	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Nord	Dalane	Jæren	Dato
	11.00		BA n	11.00	TED				5.10.2025
	11.00	OE n	11.00	BJH n	11.00	HA n	TED sn	SS n	12.10.2025
MA n	FAF		OE n	BJH n	MB n			TED sn	19.10.2025
ER sn	11.00		JaBy n	BJH sn	AM sn	HA sn	11.00	11.00	26.10.2025
ER	UA n		OE n	BJH n	MB			TED n *	2.11.2025
11.00	TED	11.00	11.00	BJH n			OE sn		9.11.2025
ER n	11.00		FAF n	11.00	11.00	HA n		BA	16.11.2025
11.00	11.00		JaBy n	RA n	MB n		TED n		23.11.2025
ER n	FAF		MA n	BJH n	MB n	HA n		SS n	30.11.2025
11.00	FAF n		JaBy n	BJH n	MB n		AJ n		7.12.2025
HVS n	17.00	JaBy n	11.00	11.00	MB n	HA n		TED n	14.12.2025
17.00	11.00		OE n	BJH n	11.00	HA n	11.00	11.00	21.12.2025
ER 14.00	FAF 15.00							TED 14.00	24.12.2025
ER n	FAF n		HA	BJH n	MB n		TED n		25.12.2025
	11.00		11.00	BJH n				TED	26.12.2025
									27.12.2025
				BJH/RA n					28.12.2025

* Brekko friluftskapell

Hva som er ment med å bo

Vigdis og Vidar Klepsvik bor i Håkonsund på Sotra utenfor Bergen. Hun er pensjonist, og han er kjøpmann. Sammen holder de liv i den gamle, lille hvitmalte kirken i DELKs vestligste menighet.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

der vi bor

Da Vigdis traff Vidar og møtte DELK første gangen, ante hun ikke engang at det fantes.

– Jeg er oppvokst i bedehustradisjon, forteller Vigdis.

– Det var svært vanskelig å være med i sangen til å begynne med. Det var helt ukjente sanger for meg, og opplevdes som en liten krise. Vidar sa det var godt at jeg hadde kjole på meg første gang jeg traff Vidars farmor. Det tenkte jeg ikke så mye på. Jeg likte godt å bruke kjole. Men det var litt nytt at det var så viktig.

Mye har endret seg siden de giftet seg i 1987. Men ikke trofastheten til hjem-sted og kirke.

– Jeg er ikke døpt inn i DELK, forteller Vidar, men jeg er født inn i en DELK-slekt, og hadde et nært forhold til farmor. Hun var født i 1912, og menigheten her på Sotra ble startet i 1914 da farmor var to år gammel. Vi var mye på besøk hos henne da vi var små, og da var det naturlig å bli med henne på husmøter, som det var mest av den gangen.

Vidar forteller om hvordan trosfrø som ble sådd i barndommen, fikk vokse og gjorde at han modnet naturlig inn i kristenlivet.

Leir, ungdomsarbeid og søndagsskole

Da Vidar ble eldre, gikk han på folkehøgskule og ble kjent med Misjonssambandet.

– Jeg arbeidet i Sætervika, forteller Vigdis, Misjonssambandets leirplass i Samnanger. Vidar var trofast med som leder på leir, og da ble det oss etter hvert.

– Etter at vi slo oss ned på Sotra, var jeg aktiv i både søndagsskole og organisasjonsliv her i

bygden, samtidig som jeg fortsatte å gå i DELK, forteller Vidar.

– Tiden gikk, og tidlig på nittitallet var det en del ungdommer rundt oss som hørte med i DELK. Og vi fikk spørsmål om vi kunne tenke oss å drive ungdomsarbeid for dem. Det kunne fort være 15–20 ungdommer her i stuen om lørdagskvelden.

– Onkel Odd var eldste på den tiden, og Helge Gjelstad var tilsynsmann, men også presten med ansvar for Sotra. De snakket en del om veien videre her ute i vest. Hvis det skulle være en fremtid for menigheten her, måtte de ha inn noen nye krefter, og vi var den familien som hadde barn og var aktive på flere fronter. Det førte til at vi meldte oss inn i DELK som familie.

Ny tid

Siden den gangen har Vidar vært eldste i menigheten. I våres ble perioden fornyet for fem nye år. Det gjør antakelig Vidar til den nåværende eldste med lengst sammenhengende fartstid i alle menighetene våre.

Da menigheten i Bergen startet opp for vel 20 år siden, fikk Sotra sin egen prest de også. Jan Bygstad hadde 20 % stilling for Sotra med resten av tiden i Bergen. Før det hadde de sporadiske besøk fra prestene på Østlandet, og noen møter. Men nå fikk de faste gudstjenester og månedlige bibeltimer. Vidar forteller videre om hvordan dette gav en forkynnelse som

” Vi i er litt spent på framtiden. Det er ikke mange som er under åtti år. Da må det et under og en stor fornyelse til.

gamle DELK-ere hadde godt av. Det ble rett og slett en tydeligere avklaring om hva synd og nåde, frelse og tilgivelse, lov og evangelium er og ikke er.

Ett hjemme, og ett i kirken

Nå er Vidar eneste eldste i menigheten, og i skrivende stund er det ikke ansatt noen ny prest i Bergen. Men Vigdis og Vidar er et team. De drar lasset sammen og holder menigheten gående. De arrangerer ikke noe møte om ikke begge to er hjemme. De vasker kirken sammen, og Vigdis er med på å løfte opp sangen mens Vidar leder møtet.

Usikker framtid

– Vi i er litt spent på framtiden, forteller Vigdis og Vidar. For virkeligheten er at om utviklingen som er her sør på Sotra fortsetter, så har vi ingen menighet om ti år. Det er ikke mange som er under 80 år. Da må det et under og en stor fornyelse til.

Selv om Vigdis og Vidar ofte drar til Bergen og er aktive i menigheten der også, er det ikke mange av de eldre på Sotra som ønsker den kjøreturen hver søndag. Det ville nok vært mulig å legge ned på Sotra og følge Bergen i stedet, men så lenge de eldre kan komme seg til den lille kirken i Håkonsund, hjembygden for de eldre, holder Vigdis og Vidar kirkedørene åpne.

Å bo der vi bor

Etter hvert som praten gikk med Vigdis og Vidar, kom jeg til å tenke på den nålevende forfatteren Wendell Berry (91 år). Han har skrevet mye om å finne sin plass der man er. Dyrke jorden, leve i fellesskapet, be og arbeide

” Vi føler jo at vi har et kall til å være her i bygda som kristne.

de på det stedet hvor man bor. Og som en tydelig resonans snakker Vigdis og Vidar om det samme.

Jeg spør om hvor de finner krefter til å drive menighet når de i praksis bare er to stykker som gjør det meste.

Vidar og Vigdis ser litt på hverandre.

– Tja, si det? For det første så blir vi velsignet av å være med, og det gir jo krefter. Og så ser vi på det som et kall. Slik Sigrud Lunde har skrevet i salmen «Dine løfter er mange». Siste verset starter slik: Lær oss elske hverandre,

og se hva det er du har ment med at vi bor der vi bor!

Kall til å være

– Vi føler jo at vi har et kall til å være her i bygda som kristne. Og en av måtene å leve ut det kallet på, er å være med å drive menigheten her. Vi har hatt andre kall til andre tider. Vi drev søndagsskole i over 30 år, og vi har fremdeles misjonsforening, men vi har ikke krefter til alt lenger.

Hvile og arbeid

Vigdis finner glede og hvile i hagen og drivhuset sitt. Her såes rucola før tomater og

agurk får overta, og i hagen forøvrig er det gulrøtter, poteter og blomster som lyser opp. Når det er sesong for det, plukker hun villbringebær og bjørnebær.

– Hun er veldig ivrig, og begynner forberedelsene for drivhuset i januar allerede, skyter Vidar inn.

– Jeg er vel egentlig aller mest på arbeid, må Vidar innrømme.

– Jeg kommer fra en handelssfamilie, så det har vært både jobb og hobby å drive butikk. En livsstil. Men jeg har da spist både frokost og middag ute i finværet dag. Jeg får ikke lov til å komme inn av Vigdis hvis det er vær til å være ute, forteller han med glimt i øyet.

– Så slår jeg gress rundt omkring og går mye på tur i naturen. Jeg er ikke flink til å fiske og slikt, men jeg liker godt å gå til Blokkebergskjæret og se utover havet. Det gir meg krefter.

– Hvordan er det å være gift med en kjøpmann, Vigdis?

– Litt ensomt, sier hun og ler. Han har sjeldent fri, og når han har fri, ringer telefonen om ditt og datt. Men jeg visste jo om det da vi ble sammen. Selv om jeg ikke helt forsto rekkevidden av det. Da han var politiker i tillegg, ble det ikke mye tid til overs, så ved forrige lokalvalg nektet jeg ham å stille på listen.

Sitt eget navn i Bibelen

Vigdis forteller at Jesaja 53,5 er et bibelvers som har fulgt henne hele livet.

– Jeg husker godt at det var det bibelordet som løste meg da jeg var på leir som ungdom. Det var en leder en gang som sa at jeg skulle sette navnet mitt inn i verset. Vigdis siterer: «Han er såra for Vigdis sine brot, sundbråten for Vigdis sine synder, straffa låg på han, så Vigdis skulle ha fred, og ved hans sår har Vigdis fått lækjedom». Det tenker jeg på hver gang jeg får nattverd.

Vidar har også et bibelord å dele.

– Salme 103 er veldig rik for meg. «Han gjer ikkje gjengjeld for våre synder, han løner oss ikkje etter vår skuld». og «Så langt som aust er frå vest, tek han syndene våre bort frå oss».

Det er en salme å få være fri i.

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Lillian Ruth Håkonseth i Østfold og Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg bytter på å skrive Diakonispalten. La deg inspirere til diakoni i hverdagen!

DIAKONISPALTEN

TEKST / ELISABETH FEHN OLSEN

De aller ivrigste

Frivillighetsbarometeret 2024 viser at de eldre er blant de ivrigste når det gjelder frivillig arbeid. 27 prosent av frivillige over 60 år gjør mer enn fem timer frivillig arbeid hver måned.

Tidligere var det vanlig å tenke at diakoni var arbeid som rettet seg mot de eldre i menigheten. For min del har det alltid vært viktig å tenke om diakonien at den omfavner alle i menigheten, små og store, nye og gamle, kjente og ukjente. De som er med i kirken, og de menneskene som kommer til oss. Diakoni er å se de menneskene som er rundt oss – og de som kommer i vår vei.

Denne gangen har jeg lyst til å løfte fram seniorene i menighetene – ikke som en gruppe mottakere av diakonien, men som den flotte tjenesteressursen de er i kirken vår.

Jeg kommer i kontakt med dem blant annet i seniorarbeidet, men også i veldig mange av de tjenestene vi trenger for å lage gode møteplasser både hverdager og søndager. Vi greier oss ikke uten tjenestevillige medarbeidere!

I Ryenberget har vi en flott gjeng med seniorer som planlegger, gjennomfører og leder de månedlige seniortreffene. Det er inspirerende å ha en initiativrik og interessert gjeng å samarbeide med.

Ikke sjelden er det pensjonistene selv som kåserer/formidler betraktninger fra eget liv. Det gjør at vi vet mer om hverandre og dermed blir bedre kjent. Samlingene gir rom for å dele tro og liv, og vi oppdager stadig nye felles interessefelt og gjensidige gleder. Det slår meg ofte hvor mye kunnskap og livserfaring som finnes i dette fellesskapet – og hvor rikt det er når vi deler nettopp dette. Dette er også viktige ressurser å dele med den yngre generasjonen.

En annen ting jeg synes er inspirerende, er hvordan mange av de eldre kan fortelle om et langt liv i tjeneste for Gud og kirken. For mange er det en helt naturlig ting å bidra i kirkens omsorgsarbeid. Det er mange trofaste besøkere, og forbedere i denne gruppen.

Mange erfarer at kreftene ikke strekker til etter hvert som man blir eldre, men er det også noen som opplever at de har mere tid. I en generasjonsmenighet bør det være mulig å finne oppgaver som tjener til fellesskapets beste ut fra de gaver og ressurser vi har.

Takk til dere alle for trofast tjeneste, omsorg og forbønn for mennesker i og utenfor kirken vår. Det er flott å møte mennesker som ber for familien sin, for menigheten og for kristne andre steder. Og det er alltid godt når noen forteller at de ber for diakoniarbeidet i menigheten vår.

Rekruttering og utrustning

I Bibelen har vi flere misjonforbilder, og mange gode råd om hvordan vi kan drive misjon, vi også.

TEKST OG FOTO / ANDREAS JOHANSSON

Både Frelseren Jesus og apostelen Paulus var ivrige forkynnere. De brant begge to for å nå nye med livets Ord (f.eks. Joh 7,37–38; 1 Kor 9,16). Men begge to jobbet også aktivt og målbevisst med rekruttering og utrustning. Jesus kalte tolv disipler, og sendte også ut 72 personer på misjonspraksis (Luk 10,1–12). Praksisen var ingen «sy-puter-under-armene»-praksis, for de ble sendt ut «som lam blant ulver». Etter praksisperioden hadde Jesus de-briefing og ny undervisningsrunde om hvor viktig det er å ha navnene innskrevet i himmelen (Luk 10,20).

Apostelen Paulus reiste som regel sammen med andre i team på misjons-turene sine. Han tenkte strategisk om rekruttering og utrusting flere generasjoner fremover. Bl.a. skrev han til disippelen sin Timoteus:

«Det du har hørt av meg i mange vitners nærvær, skal du gi videre til pålitelige mennesker som er i stand til å undervise andre. Bær også du lidelsene som en god stridsmann for Kristus Jesus!» (2 Tim 2,2–3)

I dette avsnittet er fire generasjoner med læreansvarlige omtalt:

1. Paulus
2. Timoteus
3. De som Timoteus overleverer til og
4. De som får overleveringen enda en generasjon etterpå

En bra prest/eldste er den som «preker godt og driver med god sjelesorg», og som lærer opp andre til å lære opp andre til å preke godt og å drive god sjelesorg.

Prinsippet om utrustende lederskap gjelder ikke bare de med hyrde- og læreansvar, men også «de hellige», dvs alle kristne. Lederskapet har som oppgave «å utruste de hellige til tjeneste så Kristi kropp bygges opp» (Ef 4,12).

Altså: en bra søndagsskolelærer er den som formidler Jesus sin blanke nåde til barna, og som lærer opp andre til å lære opp andre til å formidle Jesus sin blanke nåde til barna.

I mandatet for DELKs UT-komite er denne oppgaven definert slik:

Være med på å utfordre og utruste mennesker til grensekryssende misjonstjeneste – i lokalmenighetene, i menighetsplantings-prosjekt i Norge og i misjonsarbeid i utlandet, og følge opp utsendinger som går inn i slik tjeneste.

I høstferien 2023 dro 15 ungdommer og tre ledere til England. Det gjorde inntrykk å møte mennesker og menigheter som ikke bare ønsket å nå nye for Jesus, men som også praktiserte en slik livsstil og menighetsstil. Det mest vesentlige er ikke bygg, budsjett og stillinger, men å selv kjenne Jesus og å tørre å gå på Åndens ledelse ut i det ukjente, dit der mennesker som ikke kjenner Jesus, lever livene sine. En park skoleungdommer går forbi på vei hjem fra skolen, kan bli en misjonsstasjon. Litt varm kakao

til utdeling sammen med et smil fra en som kjenner Jesus, kan være starten på reisen mot tro på Jesus.

De som var med på misjonsturen til England, tok med seg en frimodighet hjem. Vi var helt plutselig mange som skjønte at det går an å dra til Fjell i Drammen for å dele ut boller og saft, og å spille fotball og hva det nå enn ville bli ut av det hele. Erfaringen fra møtet med «de frimodige» i England smittet slik at det ble ganske mange – særlig ungdommer – som meldte seg på turene til Fjell. Ikke få av dem har vært med både tre og fire ganger.

Hvordan kan vi legge til rette for at enda flere i kirkesamfunnet vårt får oppleve at dere skal «ikke bekymre dere for hvordan dere skal tale, eller hva dere skal si. Det skal bli gitt dere i samme stund hva dere skal si. For det er ikke dere som taler, men det er deres Fars Ånd som taler gjennom dere» (Matt 10,19–20)? Hvordan kan flere – unge og eldre – få møte en smittende frimodighet på vegne av Jesus? Noen av de tingene som DELKs UT-komite legger til rette for, er:

- Flere misjonsturer – for alle generasjoner – til Fjell i Drammen.
- Misjonsturer til Tsjekkia for å samarbeide om evangelisering med den Silesiske evangeliske kirke av den Augsburgske konfession. Denne kirka har en lignende historie som DELK: en storfamilie som i liten grad drev misjon utenfor sine egne kjernetropper. Men de har opplevd et fornyet kall og frimodighet til å nå landet sitt med evangeliet. De misjonsukene denne lutherske kirka har begynt å arrangere ut fra lokalmenighetene sine, kan kanskje bli sett på som «radikale» hos oss. Kan deres frimodighet få lov til å smitte oss?
- Turer for ungdommer til land der kristen tro er svært sjelden og ofte forbundet med frimodig lidelse.
- M4Ready: Utrustning og forberedelse for unge voksne som vurderer om de har kall til å være med å plante en menighet.
- Connect, et læringsfellesskap – for alle aldre – for å gi både kunnskaper og frimodighet til å både bli venner med muslimer i nabolaget og å formidle evangeliet om Jesus.
- Ettåringstjeneste: Et skoleår i tjeneste i land og kontekster med få kristne og små, men frimodige kristne fellesskap, for å prøve kallet til langtids-misjonsarbeid et sted der Guds kirke står svakt.

Om kuslipp og sommerfugler

Nå tenker du kanskje at dette er en artikkel fra landbrukslinja på Søve eller Melsom, men neida. Dette er bare en stemningsrapport fra skolestart på Skauen.

TEKST / HEIDI MARIE FAHRE FOTO / KIM-ANDREAS VEDVIK

Noen hadde nok skjøvet den foran seg og tenkt at de skulle ha ferie for alltid. Sommer og sol og is, ingen bekymringer eller forpliktelser. Andre hadde for lengst begynt å kjede seg. Det var jo ingen andre hjemme, ingen å leke med, ingen å prate med. Skulle ikke skolen begynne snart? Andre igjen var fullt klar over dagen som nærmet seg med stormskritt og mørke skyer. «Hva vil skje? Vil jeg være bra nok? Vil de andre se meg?»

Dagen kom med sol og flagrende sommerfugler, både i lufta og i spente skolemager. Skolegården rett før skolestart ga visse assosiasjoner til et kuslipp om våren. Yre barn som galopperte mot hverandre, dultet inn i hverandre og snakket med høye stemmer om hvor lenge det var siden de hadde sett hverandre og hvor høye noen hadde blitt siden sist. Noen sto mer forsiktig i periferien og betraktet galskapen og håpet å komme helskinnet fra det hele.

De minste opp på scenen

Da det ringte inn, strømmet de inn i kirken, store og små, med

sommerfugler og det hele. Rektor Karsten påpekte, som han pleier, at de som var 1. klasse i fjor, ikke var det lenger, og at noen nye hadde kommet for å prøve seg på skolen for første gang. Også var han dristig nok, i år også, til å invitere 1. klassingene opp

på scenen for å si navnet sitt. En skulle jo tro at det var nok forlangt å skulle slutte i barnehagen og møte opp på skolen med nye lærere og nye klassekamerater, men neida. Opp på scenen skulle de. Og pent som perler på en snor sto de der, og tror du ikke alle som en sa navnet sitt høyt og klart. Det lover godt for framtiden på Skauen.

Så viste Karsten et bilde med masse dyr på og fortalte at de ulike dyrene har forskjellige måter å leve på og forskjellige oppgaver. På samme måte har Gud skapt alle elevene på Skauen helt unike og uendelig verdifulle. Alle har en plass og en rolle å spille.

Etter å ha sunget litt om å være venner, strømmet elevene ut av kirken og inn i klasserommene for å prøve det ut i praksis, det der med vennskap og sånn.

– Hva gleder du deg til dette skoleåret?

Noah Guttormsen, 10. klasse

– Potentur, ja jeg gleder meg veldig til Potentur.

Gabriella Almeida Rinaldi, 8. klasse

– Jeg gleder meg til å bli bedre kjent med alle i klassen.

Anton Malvin Kapstad, 6. klasse

– Alt det interessante vi skal lære i alle faga, spesielt koding. Så gleder jeg meg til å være med venner igjen.

Olivia Hekman, 3. klasse

– Jeg gleder meg til mye. Jeg gleder meg til å lære nye ting. Så gleder jeg meg til å se hvordan den nye læreren er. At vi kan leke gøye leker sammen og til å leke med vennene igjen, og å få nye venner.

NYTT FRA SKOLEKONTORET

TEKST / EGIL HUSBY

Kartlegging av trosformidlingen

Siden 2019 har Trosformidlingskomitéen og Skolerådet/styret for DELKs skolekontor bedt skolene om å utarbeide en rapport om «skolens kristne formidling» hvert tredje år. Hensikten er å lære mer om hvordan skolene jobber med dette. I år lurte vi på:

1. På hvilken måte følger skolene med på hvordan elevene merker at de går på en kristen skole, og hvilke erfaringer og opplevelser de har med det?
2. I hvilken grad påvirker forskjeller i elevens bakgrunn skolens kristne formidling?
3. På hvilken måte og i hvilken grad har samarbeidet med menigheten/skolepresten betydning for skolens kristne formidling?

Vi var blant annet nysgjerrige på hvor tydelig vår kristne profil skinner gjennom i undervisning, elev- og ansatt-miljø. Her varierer det i hvor stor grad skolene henter ut kvalitative data på dette. Der man gjør det, er imidlertid den entydige tilbakemeldingen at elevene merker at de går på en kristen skole. Og erfaringene ser ut til å være positive. I tillegg til de «ytre» tegnene på at skolene er kristne (andakter, gudstjenester, osv.), er det mange elever som rapporterer om et tryggere og snillere miljø enn de kan være vant til fra andre skoler, og om lite banning. De sier også at det er lett å kunne snakke åpent om tro. Det er viktig at det er trygt å være kristen på våre skoler, men det er samtidig helt vesentlig at de som tviler eller ikke tror, også blir inkludert, lyttet til og møtt med respekt.

Skolene setter pris på samarbeidet med menighetene, og ikke minst setter de stor pris på skolepresten sin, som de mener er en stor ressurs for dem. Skoleprestene bidrar til å binde skole og menighet sammen. Og de hjelper til med å avklare DELKs syn på felles spørsmål og ikke minst er de til stor hjelp for lærerne når de tar opp vanskelige spørsmål i undervisningen. Her jobber vi med å strukturere faste rutiner.

Til slutt: Svarene på det andre spørsmål er verdt en egen spalte. Elevenes bakgrunn og kunnskapsnivå er (som vi vet) stadig mer variert, og det bringer med seg både gleder og utfordringer. Mer om det senere.

AKTIVITETSSIDENE

Tekst og foto: Erling Rantrud

Lag en høsttakkefest!

Høsten er tiden for å takke Gud for alt vi får høste fra jorden Gud har skapt! Har du lyst til å lage et høsttakkefestmåltid hjemme? Kanskje for deg og en venn? Kanskje for storfamilien? Eller kanskje invitere noen store og små fra kirken som du ikke er så mye sammen med til vanlig? Her er forslag til ting dere kan lage og gjøre.

Lage pita?

Alle gode måltid fortjener et godt brød! Jesus og disiplene spiste massevis av brød. Vi skal ikke bestemme hvilken oppskrift du skal bruke. Men kanskje pita? Det er kjempelett.

Bland 450 g mel, 3 dl vann, 0.5 dl olivenolje, 10 g gjær og litt salt i bakebolle.

Elt lenge. Hev lenge. Del deigen opp i små biter. Kna skikkelig runde boller i hendene. Pass på at alle strekene i deigen er borte. Bruk masse mel og kjevl ut til små runde, flate pita.

Stek 10-12 min på sterk varme i ovnen. Kanskje 230 grader, sånn ca?

Hvis du er skikkelig heldig, blåser de seg opp og blir ordentlig tøffe. Hvis ikke, smaker de godt allikevel!

Lage program?

Lage grønnsakssuppe?

Kutt opp mange forskjellige grønnsaker.

Noen kan være oransjesaker også! Stek litt løk i en gryte, slipp grønn- og fargesakene oppi, hell på vann og buljong og kok. Du kan godt ha pølsebiter i hvis du vil! Det fine med suppe er at du velger selv!

Lage klissele epler?

Epler er kjempegodt om høsten! Har du smakt varme epler med smør, kanel og sukker?

Stikk ut kjernehuset på eplene med et sånt kjerne-stikker-redskap. Legg eplene på et stekebrett. Hullet opp. Bruk litt eple til å lage en propp til bunnen.

Putt smør, masse kanel og mere sukker oppi hullet. Stek i ovnen. Spis eplet i en skål med kniv, skje og serviett!

TAKKEBØNN

Velsignet være du, vår Herre og vår Gud.

Du som skaper alle gode ting.

Takk for mat som metter.

Takk for venner som gir varme.

Takk for lys som gir liv.

Takk for seng å sove i.

Takk for nåde i navnet Jesus.

Takk for at vi får følge deg.

Hjelp oss å hjelpe de som ikke har så mye som oss.

Hjelp oss å vise hvem du er.

Amen

Lag et lite program til festen. Bordvers må være med.

Pynt og lys på bordet også. Hva med at alle som er der forteller om noe dere er takknemlige for? Ovenfor er et forslag til en bønn dere kan lese høyt sammen når dere er ferdige med å spise. Kanskje bønnen kan stå på baksiden av bordkortet? I alle fall hvis kortet er stort nok.

Lek en lek sammen etter maten!

Les for barna

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

Et festmåltid og noe å takke for

ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Det var en skikkelig fin høstdag. Solen skinte skarpt og klart. Et lite, gult løvblad dalte sakte ned fra bjørketreet i hagen. Nattefrosten hadde vært på besøk for første gang på mange måneder.

Bordet var dekket med de fine tallerknene, det pene bestikket, og de store glassene med stett som det var gøy å late som om man var voksen når man drakk av. Det var en stor duk på bordet,

mange små vaser med grønne, gule og røde blader i, og minst 12 tente lys.

Den lille jenta og broren hennes var nettopp kommet hjem fra kirken. Der hadde det vært høsttakkefest. Presten hadde snakket om hvordan Gud har skapt alle ting, og at menneskene får gode gaver av ham. De husket ikke så mye mer av hva han sa, men de husket godt sangene de sang, og hvilke

venner som hadde vært der. Det var fint å gå i kirken når man traff vennene sine der.

Den lille jenta og broren løp inn i stua. «Har de kommet enda?» ropte de i kor. «Selvfølgelig ikke», sa pappa. «Vi kom jo nettopp hjem! Dere kan gå ut og leke mens dere venter. Mamma og jeg skal lage ferdig maten.» Så gjorde de det. Det var kjedelig å vente. Men det hjalp litt at de kunne klatre

Velsignet være du, vår Herre og vår Gud, Konge over universet, som lar barna få klatre i trærne. Amen

i bjørketreet mens de ventet. Det hadde perfekte greiner å holde i! Den lille gutten og søsteren hans hadde funnet tre store kasser de kunne klatre på for å rekke opp til de nederste greinene på treet.

Plutselig hørte de lyden av krønsj og knas i grusen og tre biler trillet inn i gårdsplassen. Dørene åpnet seg, og onkler, tanter, tre fettere og kusiner, en mormor, en morfar og en gammel oldefar veltet ut av bilene nesten helt samtidig.

Gangen var full av sko og prat og jakker, og det tok lang tid før alle endelig hadde satt seg ved bordet. Mamma og pappa hadde laget en skikkelig god middag. En stor gryte med noe greier i, potetstappe, mere grønne greier i en skål, et rykende varmt surdeigsbrød, og heldigvis pølser. Masse pølser! Mamma skjenket rød ripssaft i alle de fine glassene. Den lille jenta og broren var blitt skikkelig sultne.

Etter at de hadde sunget O, du som metter liten fugl, så den lille jenta bort på oldefar. Han satt fremdeles med foldede hender. Så tok han brødet, viste det frem til alle barna og sa: «Velsignet være du, vår Herre og vår Gud, Konge over universet, som lar brødet komme fra jorden.»

«Kommer brødet fra jorden?» utbrøt barna. Mormor smilte litt. «Pappa, da, vi har jo sunget for maten allerede, nå kan vi be-

gynne å spise.» Barna syntes det var rart å tenke på at oldefar var pappaen til mormor, og at mormor var mammaen til alle de andre mammaene som var der, men det var veldig fint at alle sammen var sammen!

«Det er klart brødet kommer fra jorden», sa oldefar, «hvor skulle det ellers komme fra? Himmelen? Det er bare Jesus som er brødet fra himmelen.» «Du sier så mye rart, oldefar», sa den lille jenta. «Men hvorfor sa du alt det med brød fra jorden og en konge i universet?»

«Ah. Det er en gammel, gammel bordbønn», sa oldefar. «Den er til og med eldre enn meg. Det var den bordbønnen Jesus brukte da han var liten gutt og spiste festmåltid sammen med familien sin.»

Alle barna var enige om at det var en fin bønn, at oldefar var en underlig olding, og at pølsene var bedre enn de grønne greiene i skålen. Da de hadde spist og pratet og ledd og sølt litt rød ripssaft på den hvite duken, takket alle barna for maten. Så løp de ut for å klatre i treet igjen. Det hadde akkurat plass til fem barn på de to nederste greinene.

Oldefar hadde fått en kopp kaffe og ba en ny bønn stille for seg selv. «Velsignet være du, vår Herre og vår Gud, Konge over universet, som lar barna få klatre i trærne. Amen.»

Lys og salt i verden - Rapport fra Kvitsund 2025

TEKST / VÅRIN RANTRUD FOTO / HØYE LØVLAND

Årets Kvitsund-leir gikk av stabelen før Sankthansstevnet denne gangen. Det førte til at det var en gjeng med trøtte ungdommer som dukket opp på DELKs storstevne direkte fra sin egen leir. Men at de hadde det bra, var det ingen tvil om. Leirsjef Benjamin Andersson utfordret en av de rekordmange deltakerne til å gi oss en rapport.

Årets leir på Kvitsund gymnas leverte som alltid! Temaet for leiren var «Lys og salt i verden». Det gikk igjen på møter og seminarer. Det gjorde inntrykk å høre vitnesbyrdet til Batyr, en iransk konvertitt som har opplevd forfølgelse

Det var rekordmange påmeldte i år, med mange nye ungdommer.

på kroppen. Lovsangsteamet leverte med bra musikk og sang. Og vi fikk skikkelig god bibelundervisning av prestene.

Volleyball, fotball, vannpolo og masse andre idretter ble spilt. I tillegg ble det sydd masse fine og fargerike bukser! Det er skikkelig bra at det er mange forskjellige aktiviteter! Da er det alltid noe for alle. Siste kvelden hadde vi bibelsmugling. Gjengen klarte å smugle mange bibler, til tross for strenge og innpåslitne vakter.

Det var rekordmange påmeldte i år, med mange nye ungdommer. Det så ut som de koste seg med bading, kiosk, volleyball og ikke minst med hverandre!

Kvitsund har alltid vært et sted jeg kan glede meg til å komme år etter år. Høydepunktet er å møte både gamle kjente og nye ungdommer som også deler troa på Jesus. Gjennom møter og hverandre lærer vi mer om hva Gud vil med livene våre. Kvitsund er et

fellesskap hvor jeg får oppleve både trygghet, latter og Jesus.

I tillegg til ungdommene er lederne også ganske kule, noe som også bidrar til det fantastiske fellesskapet. Jeg anbefaler alle ungdommer å bli med til Kvitsund neste sommer!

Hilsen Vårin Rantrud (femtegangs deltaker)

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Emma Fehn Eikeseth, Oslo	21.11.2024	06.04.2025	Ryenberget
Kristian Ambrosius Asp Sødal, Oslo	17.12.2024	06.04.2025	Ryenberget
Tuva Mørken Bjåland, Våle	25.01.2025	01.06.2025	Bjerkely
David Johannes Gusland, Alta	10.04.2025	21.06.2025	Nord
Mathias Wiig Nilssen, Bryne	12.04.2025	22.06.2025	Jæren
Angelika Andersson, Oslo	02.05.2025	06.07.2025	Ryenberget
William Fossum, Skien	21.06.2025	17.08.2025	Telemark
Rakel Østebrød, Egersund	11.05.2025	17.08.2025	Dalane

Innmeldte: 9

Døde	Født	Død	Menighet
Per Høvås, Mysen	1935	12.11.2023	Ryenberget
Oddny Nygård, Fyllingsdalen	1936	22.2.2025	Bergen
Anne Kathrine Krohn, Horten	1937	06.03.2025	Horten
Arne Stokke, Revetal	1939	16.04.2025	Bjerkely
Guttorm Oskar Ihlebæk, Fredrikstad	1943	16.04.2025	Østfold
Marthe Barbro Plassen, Rødberg	1950	20.05.2025	Nore
Olaug Haukvik Brenne, Akkerhaugen	1949	22.05.2025	Telemark
Astri Louise Sævig, Nesttun	1930	31.05.2025	Bergen
Erling Thorsnes, Husøysund	1960	12.06.2025	Granly
Torunn Hvale, Nøtterøy	1943	22.06.2025	Granly
Astrid Baksaas, Skien	1931	07.07.2025	Telemark
Karoline Marie Fadum, Tønsberg	1934	09.07.2025	Granly
Erling Saltnes, Skibotn	1938	22.07.2025	Nord
Kirsten Sørensen, Moss	1949	28.07.2025	Østfold
Johan Lund, Råde	1925	29.07.2025	Østfold
Ragnhild Marie Vagstad, Sandefjord	1947	31.07.2025	Moe
Rolf Åke Nyberg, Tønsberg	1952	03.08.2025	Granly

Utmeldte: 19

Viet

Silje Andersen, Kristiansand og Edvard Martinius Gilje, Oslo, giftet seg i Fjære kirke i Grimstad 21.06.2025
 Maria Kristine Brændeland, Fyllingsdalen og Josef Magnus Reindal, Erdal, giftet seg i Fjære kirke i Grimstad 05.07.2025
 Sara Linnea Tolås, Sandnes og Anders Harstad, Stavanger, giftet seg i Lund kirke, Moi 05.07.2025
 Marie Slettvik, Oslo og Fredrik Halle, Stokke, giftet seg i Nordre Slagen kirke 02.08.2025

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter, enten ved å registrere avtalegiro, ved å bruke KID-nr. (kontakt DELKs kontor), eller Vipps med underkategorier.

Gaver med skattefradrag via Vipps #574554

DELKs skattefradragsordning – her er det viktig å velge underkategori (formål) i Vipps-appen, f.eks. prestetjenesten, misjon, DELK Ung, Barne- og familiearbeid eller lokale formål.

Bankkontonr. for gaver til DELK

– med og uten skattefradrag:
 3000.24.91210

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

Bergen menighet: 3000.23.00512
Bjerkely menighet: 3000.36.24249
Dalene menighet: 3270.67.09796
DELK Nord menighet: 4750.73.13201
Granly menighet: 3000.63.24475
Horten menighet: 2801.46.83994
Kristiansand menighet: 3000.33.98095
Jæren menighet DELK: 3000.33.98095
Moe menighet: 3000.24.20259
Nore menighet: 2351.72.09147
Ryenberget menighet: 6011.05.64719
Sotra menighet: 3470.66.20984
Telemark menighet: 2801.31.96763
Østfold menighet: 3000.26.70832

Misjonsarbeid i DELK uten skattefradrag: Vipps 624194

Nytt fra hovedstyret

På møte i hovedstyret 5. juni ble det

- gjort vedtak om innmelding i M4 Norge menighetsplantingsnettverk
- vedtatt verdidokument for DELK
- gjennomgått økonomirapport for DELK i 2024
- vedtatt at deler av DELKs oppsparte midler investeres i fond med samlet lav risikoprofil
- vedtatt lønnsjustering for 2025

Olaf Engestøl, administrasjonsleder

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken
Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jon Tore Lie, eldste
Telefon: 95 29 55 54
Andreas Bjerre Nielsen, eldste

Sotra, Håkonsund kirke
Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste
Telefon: 45 04 33 19

Undrumsdal, Bjerkely kirke
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Harald Lie, eldste
David Heian, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund
Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Tage Emil Djøseland, prest
Telefon: 99 43 73 51
E-post: tage.emil.djoeseland@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Geir Høvik, eldste

Horten, Langgata kirke
Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet
Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Mikael Bruun, prest
Telefon: 40 60 99 41
E-post: mikael.bruun@delk.no
Leif Skåra, eldste

Nore, Fredheim kirke
Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Bjørn Lauritzen, eldste

Sandefjord, Moe kirke
Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no
Kjell Inge Borge, eldste

DELK Nord
Høgegga 7, 9151 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste

Skien, Skauen kirke
Skauenvægen 17B, 3746 Skien
E-post: telemark.menighet@delk.no
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Svein Ole Daltveit, eldste

Tønsberg, Granly kirke
Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Rina Husby, diakon
Tore Slettvik, eldste

Østfold, Missingmyra bedehus
Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Lillian Håkonseth, diakon
Ole Thore Degnes, eldste

Sandnes, Jæren menighet
Gjesdalveien 10, 4306 Sandnes
Tage Emil Djøseland, prest
Telefon: 99 43 73 51
E-post: tage.emil.djoeseland@delk.no
Stig Syvertsen, eldste
Anfinn Valland, eldste

Oslo, Ryenberget kirke
Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Håkon Valen-Sendstad, prest
Telefon: 92 29 31 06
E-post: hvs@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Ulf Asp, eldste

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,
Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no
Undrumsdal: Bjerkely skole
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no
Sandefjord: Moe skole
Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no
Skien: Skauen kristelige skole
Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no
Tønsberg: Granly skole
Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika.
E-post til utsendingene sendes via
andreas.johansson@delk.no

Solveig og Øyvind Barlaup Japan via NLM.
E-post: obarlaup@gmail.com

Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes Madagaskar via NMS og Wycliffe.
E-post: khe@delk.no

Gave til Underveis?

Støtt Underveis sine utgivelser
med en gave på Vipps:

113797

Du kan scanne koden
og gi et valgfritt beløp

Takk for gaven!

DELK

NESTE ÅRS SANKTHANSSTEVNE

20.-21. JUNI 2026

TORP KONFERANSEENTER
SANDEFJORD

HOLD AV
DAGENE!